

Osvobozen z Boží milosti

Jmenuji se Stanislav Turon a chtěl bych Vám napsat, jak mě Pán Ježíš zachránil. Od mládí jsem vyrůstal ve věřící rodině. Když jsem byl v osmé třídě, žil jsem světský život a byl jsem sprostý doma i ve škole. Pamatuji si, že když jednou se maminka vrátila z třídní schůzky, řekla mi se slzami v očích, že mluvím nejsprostěji v celé třídě. V listu Efezským se píše „Vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří; vy máte vzdávat Bohu díky!“ (Efez. 5,4) Byla to pro mne velká hanba a ostuda, ale za pár měsíců se na vše zapomnělo a já jsem dále mluvil sprostě.

Doma nás rodiče od mládí vedli k modlitbě. Otec nám každou neděli četl kázání, ale Boží slovo se příliš mého srdce nedotýkalo. Bral jsem to jako nucení k něčemu, co já zrovna nemusím. Pak jsem nastoupil na vojenskou službu, kde jsem se naučil kouřit. Krátce po návratu z ní jsem poznal svou milující manželku, se kterou máme syna a dceru. Musím přiznat, že své ženě a dětem jsem hodně ublížil. Při různých příležitostech v práci jsem se opil a jim to bylo protivné. Velice rád jsem také sledoval v televizi hororové filmy a neméně rád jsem si líboval v čtení horoskopů.

Den, kdy se mě Pán Ježíš tvrdě dotknul, nastal, když moje maminka onemocněla. U nás v domě byla modlitební skupinka a tehdy mi otec řekl, abych se přišel modlit a poslouchat Boží slovo. Já jsem poslechl. Za nějakou dobu maminka byla uzdravena a já jsem viděl smysl modliteb. Ale stále zde ještě nebyla ta radost z Pána Ježíše, kterou prožívali jiní věřící. Za nějaký čas byla v našem sboru evangelizace, kde nám Boží slovo zvěstoval evangelista Alexander Barkoci z Komárna. Tehdy se mě Duch svatý tak mocně dotýkal, že jsem zatoužil přijmout Pána Ježíše do svého srdce. Se slzami v očích jsem vyznával své hříchy a prosil jsem Pána Ježíše, aby vstoupil do mého srdce. A On to učinil.

Zvolit si cestu za Ježíšem není lehká věc. Satan chodí stále kolem a hledá ta nejslabší místa v člověku, kde by mohl zaútočit. Satan mě svazoval jednou z největších ohavností, kterou bylo sledování pornografických filmů spolu s kamarády. Nedokázal jsem tomu vzdorovat ani utéct před tímto hříchem. Ale Pán Ježíš se mi znovu postavil do cesty a dal mi příležitost během evangelizace, kdy se evangelista zeptal: „Na co se dívají tvé oči?“ Tehdy jsem věděl, že je to slovo od Pána ke mně. Z hloubi srdce jsem plakal a vyznával Pánu Ježíši svou ohavnost. On mi odpustil a osvobodil mě.

Chci Vás na místě Kristově prosit, abyste utíkali před ohavností a nedávali protivníku satanovi příležitost, aby Vás sváděl.

Osvobození z tohoto hříchu a selhání mě ještě více přiblížilo k Pánu Ježíši a způsobilo, že jsem mohl prožívat své přijetí jako Boží dítě.

Chci Vám dále svědčit o tom, že Pán Ježíš odňal ze mého života sprosté mluvení. Nečtu již ani horoskopy a nedívám se na horory. Mohl jsem přestat kouřit a sledovat ohavné filmy. Není to však moje zásluha, ale pouze milost Pána Ježíše. Vím, že jsem hříšník, ale ospravedlněný krví Pána Ježíše. Moje srdce miluje Pána.

Toto svědectví se mi nepíše lehce, protože se dotýká intimních oblastí mého života. Chci však, aby bylo varováním a povzbuzením pro mnohé, kteří jej budou číst. „Nemůžete pít kalich Páně i kalich démonů. Nemůžete mít účast na stole Páně i na stole démonů. Chceme snad popudit Pána k žárlivosti? Jsme snad silnější než on?“ (1. Kor. 10, 21-22). A také „Radujte se v Pánu vždycky“ (Filip. 4,4).

Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista. Amen.

Stanislav Turoň